

UCHWAŁA

Dnia 15 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

Protokolant Łukasz Kaczmarek

w sprawie sędziego Sądu Okręgowego w K.

B. S.

po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej

na posiedzeniu w dniu 15 lipca 2020 r.

wniosku prokuratora Prokuratury Okręgowej w G. delegowanego do Prokuratury Krajowej

o podjęcie uchwały w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcia do odpowiedzialności karnej B. S. sędziego Sądu Okręgowego w K.

na podstawie art. 80 § 2c i § 2h, art. 129 § 2 i 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku

Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. 2018.23 z póź. zm.)

uchwalił

1. powyższy wniosek uwzględnić i zezwolić na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Okręgowego w K. B. S. 5 za czyn polegający na tym że, w dniu 18 września 2019 r. w K.. woj. (...), będąc w stanie nietrzeźwości, w trakcie którego stężenie alkoholu było nie mniejsze niż 0,50 mg/l (I badanie o godz. 15:14, 0,50 mg/l, II badanie o godz. 16:40 0,618 mg/l, III badanie o godz. 16:42 0,610 mg/l, IV badanie o godz. 16:59 0,521 mg/l) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki „V.” o numerze rejestracyjnym (...) to jest o czyn z art. 178a § 1 k.k;

2. zawiesić sędziego Sądu Okręgowego w K. B.S. w czynnościach służbowych;

3. obniżyć o 50% wysokość wynagrodzenia sędziego Sądu Okręgowego w K. B. S. na czas trwania zawieszenia;
4. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 24 czerwca 2020 r. w G. delegowany do Prokuratury Krajowej wniósł o podjęcie uchwały w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej B. S. – sędziego Sądu Okręgowego w K. , za czyn polegający na tym że, w dniu 18 września 2019 r. w K. . woj. (...), będąc w stanie nietrzeźwości, w trakcie którego stężenie alkoholu było nie mniejsze niż 0,50 mg/l (I badanie o godz. 15:14, 0,50 mg/l, II badanie o godz. 16:40, 0,618 mg/l, III badanie o godz. 16:42, 0,610 mg/l, IV badanie o godz. 16:59, 0, 521 mg/l) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki „V.” o numerze rejestracyjnym (...), to jest o czyn z art. 178a § 1 k.k.

Na podstawie ww. wniosku i przedłożonych wraz z nim materiałów postępowania przygotowawczego Prokuratury Krajowej Wydziału Spraw Wewnętrznych o sygn. XIV Ds. [...] **Sąd Najwyższy uznał za uprawdopodobniony następujący stan faktyczny:**

W dniu 18 września 2019 roku około godziny 14:45 w K. , na skrzyżowaniu ulicy Ś. i S .doszło do zderzenia pojazdu marki V. o nr rej. (...) kierowanego przez B. S. i P. o nr rej. (...) kierowanego przez W. W. . Na miejsce przybyli sierżant sztabowy Ł. O. oraz starsza posterunkowa A. P. (Wydział Ruchu Drogowego 309-22). Kierujący pojazdem marki V. B. S. jadąc ulicą S. w K. podczas wykonywania manewru skrętu w lewo w ulicę Ś. nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu prawidłowo jadącemu ulicą Ś. pojazdem marki Peugeot W. W. (*notatka urzędowa k.*

4 – 6). Wskutek zdarzenia doszło do wystrzelenia poduszki powietrznej po stronie kierowcy i pasażera w samochodzie P., z kolei w samochodzie kierowanym przez B. S. doszło do wystrzelenia kurtyny powietrza z lewej strony (*protokoły oględzin k.* 7 - 8). Podczas interwencji funkcjonariusze poddali uczestników zdarzenia rutynowemu badaniu na zawartość alkoholu. Badanie było wykonywane Alko-Sensorem. Czterokrotna próba wykonania testu na obecność alkoholu w wydychanym powietrzu u B. S. nie powiodła się. Wynik badania W. W. z godziny

15:08 wykazał 0.00 mg/l (*protokół badania stanu trzeźwości k.11*). Dwa kolejne pomiary z godzin 16:30 i 16:49 wykazały tę samą wartość (*protokół badania stanu trzeźwości k.12*). Następnie udało się przeprowadzić prawidłowo kolejne badanie B. S. . Wynik z godziny 15:14 wskazał 0,50 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (*protokół badania stanu trzeźwości k.13*). Po uzyskaniu ww. wyniku, badany oznajmił, że jest sędzią Sądu Okręgowego w K. . Na miejsce interwencji przybył prokurator Prokuratury Rejonowej w K. T.S., który był obecny przy wszystkich wykonywanych od tej chwili czynnościach. Następnie, trzykrotnie wykonane badanie B. S. urządzeniem Alkometr A20 dało odpowiednio wyniki: 0,618 mg/l (godz. 16:40), 0,610 mg/l (godz. 16:42), 0,521 mg/l (godz. 16:59) alkoholu w wydychanym powietrzu (*protokół badania stanu trzeźwości k. 17*). Po uzyskaniu ww. wyników funkcjonariusze udali się z sędzią B.S. do Szpitala MSWiA w K. , gdzie pobrano od ww .krew do czterech ampułek, kolejno: 1) nr KI – (...) o godz. 18:39, 2) nr KI – (...) o godz. 18:39, 3) nr KI – (...) o godz. 19:09, 4) nr KI – (...) o godz. 19:39. Jak wynika z opinii nr (...) Instytutu Ekspertyz Sądowych im prof. dra J. S. w K., w chwili kolizji sędziego B. S. znajdował się w stanie nietrzeźwości. Pobrane próbki wskazały bowiem, że natężenie alkoholu etylowego w pobranych próbkach krwi wynosiło :1,11 ‰ (próbka nr KI – (...)), 1,02 ‰ (próbka nr KI – (...)), 0,95 ‰ (próbka nr KI – (...)) (*opinia k. 145-146*). W pobranych od B. S. próbkach krwi nie wykryto obecności środków psychotropowych oraz środków odurzających (*opinia toksykologiczna. k. 211- 212*). Okoliczności zdarzenia ustalono w oparciu o zeznania świadków: W. W. (*k. 35 – 38, k. 79-80*), Ł. O. (*k. 56 – 58*), A. P. (*k. 59-61*), M. K. (*k. 85 - 86*). Sąd obdarzył walorem wiarygodności zeznania świadków, które pozostają w spójności z pozostałymi dowodami zgromadzonym w sprawie w postaci protokołów oględzin, protokołów badania stanu trzeźwości czy materiałem pogładowy z miejsca zdarzenia. Sąd Najwyższy, wydając przedmiotową uchwałę oparł się na pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, w szczególności na wydanej w sprawie opinii Instytutu Ekspertyz Sądowych im prof. dra J. S. . Powyższa opinia pochodzi od podmiotu dysponującego wiadomościami specjalistycznymi. Została sporządzona w oparciu o prawidłowo zabezpieczony materiał dowodowy w postaci pobranych próbek krwi. Powyższa opinia jest logiczna, spójna i zgodna z

doświadczeniem życiowym i wskazaniem wiedzy, i została sporządzona przy wykorzystaniu powszechnie akceptowanych metod badawczych oraz specjalistycznego sprzętu.

Sąd Najwyższy stwierdził co następuje.

Oceniając przedłożony przez wnioskodawcę – oskarżyciela publicznego materiał dowodowy Sąd Najwyższy stwierdza, że w sposób uzasadniony, w rozumieniu art. 80 § 2c ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (dalej jako: p.u.s.p.) uprawdopodobnił on fakt popełnienia przez sędziego B. S. wskazanego we wniosku występku z art. 178a § 1 k.k.. Wskazać jedynie należy, że strona przedmiotowa czynu sankcjonowanego w art. 178a § 1 k.k. polega na tym, że sprawca, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Powyższe przestępstwo ma charakter formalny.

Sąd dyscyplinarny może zezwolić na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej jedynie, gdy zostały zgromadzone dostateczne dowody potwierdzające zasadność zarzutu popełnienia przez sędziego przestępstwa (por. uchwała SN z 13 grudnia 2002 r., SNO 45/02, OSNSD 2002, nr 1-2, poz. 50), a zatem niezbędnym warunkiem wydania takiej uchwały jest zebranie przez wnioskodawcę dowodów, które stanowią dostateczną podstawę do przedstawienia sędziemu zarzutu popełnienia przestępstwa i wskazują na duże prawdopodobieństwo jego popełnienia (por. uchwała SN z 11 lutego 2003 r., SNO 2/03, OSNSD 2003, nr 1, poz. 4).

Podkreślić również należy, że zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2007 roku, sygn. SNO 38/07 (Lex 471799), zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej nie oznacza, że prokurator prowadzący postępowanie przygotowawcze wniesie ostatecznie przeciwko niemu akt oskarżenia, a sąd rozpoznający sprawę w postępowaniu karnym wyda wyrok skazujący. Rolą sądu dyscyplinarnego jest weryfikacja zgromadzonego dotąd materiału dowodowego, który w wypadku uwzględnienia wniosku musi wskazywać co najmniej na to, że według jednej z wersji wydarzeń, opartej na sprawdzalnych i prawidłowo zebranych dowodach, można wyprowadzić wniosek, iż doszło do

popęłnienia czynu zabronionego. Sąd dyscyplinarny nie rozstrzyga w postępowaniu delibacyjnym wątpliwości wywołanych możliwością odmiennej oceny dowodów, rzutującej na wynik rekonstrukcji przebiegu zdarzeń, lecz poprzestaje na zbadaniu, czy twierdzenia prokuratora o istnieniu materiału uzasadniającego przedstawienie zarzutu znajdują potwierdzenie. Należy bowiem wziąć pod uwagę odmiennność przedmiotu orzekania przez sąd dyscyplinarny w postępowaniu w przedmiocie uchylenia immunitetu od orzekania przez sąd karny w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności karnej. Zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej sądowej nie oznacza uznania sędziego za winnego popęłnienia przestępstwa w wyniku procesu karnego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 września 2002 r., SNO 23/02, OSNSD z 2002 r. z. I-II, poz. 32). Zezwolenie sprowadza się do dania prokuratorowi możliwości wszczęcia postępowania przygotowawczego przeciwko sędziemu i postawienia mu zarzutów popęłnienia czynu karalnego. Od tego momentu sędzia korzysta z praw strony w postępowaniu karnym, z całym dobrodziejstwem środków umożliwiających realizację prawa do obrony (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2014 r. SNO 48/14, LEX nr 1523257).

Reasumując wskazać należy, że w gestii sądu dyscyplinarnego nie leży powzięcie pełnego przekonania, że przypisywane sędziemu przestępstwo zostało rzeczywiście przez niego popęłnione, a jedynie ustalenie czy wersja zdarzeń przedstawiona przez prokuratora we wniosku jest na tyle prawdopodobna, iż w ocenie sądu dostatecznie uzasadnia popęłnienie przez sędziego przestępstwa. Ocena zgromadzonego i dołączonego do wniosku materiału dowodowego, w postaci opinii (...) Instytutu Ekspertyz Sądowych im prof. dra J. S. w K., protokołów badania stanu trzeźwości oraz zeznań świadków, prowadzi do konstatacji, że podejrzenie popęłnienia przez sędziego B. S. występku z art. 178 a § 1 k.k. jest dostatecznie uzasadnione.

Zezwolenie na pociągnięcie sędziego B. S. do odpowiedzialności karnej za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego, wywołać musiało zgodnie z art. 129 § 2 ustawy p.u.s.p konieczność zawieszenia go z urzędu w czynnościach służbowych, co też Sąd Najwyższy, w punkcie drugim sentencji uczynił.

Ta z kolei decyzja skutkować musiała na podstawie 129 § 3 ustawy p.u.s.p obniżeniem, w granicach od 25% do 50%, wysokości jego wynagrodzenia na czas trwania tego zawieszenia. Ustawa nie określa przesłanek określenia wysokości tego obniżenia. Sąd zdecydował więc o obniżeniu wysokości wynagrodzenia o 50%, biorąc pod uwagę zarówno rodzaj czynu będącego przedmiotem postępowania, jak i konieczność pozostawienia sędziemu niezbędnych środków do utrzymania siebie i najbliższych.

W związku z powyższym sąd orzekł jak w sentencji, kosztami postępowania delibacyjnego obciążając Skarb Państwa.